

TEMA 9

RECURSOS WEB

Implicacions logopèdiques en les malalties de la transmissió neuromuscular

ACTIVITAT I.

Pacient amb una alteració bulbar (disàrtria, disfàgia, dificultat per a mastegar, paràlisi de la llengua i alteració de la deglució) i amb una expressió facial reduïda. Hem de sospitar que pateix la malaltia següent:

- Una neuropatia com la síndrome de Charcot Marie-Tooth.
- Una alteració de sinapsi neuromuscular com la miastènia gravis.
- Una miopatia com la distròfia muscular facioescapulohumeral.
- Una miopatia com la malaltia de Duchenne.
- Una neuropatia perifèrica com la síndrome de Churg-Strauss.

ACTIVITAT II.

Un home de 72 anys, diagnosticat de miastènia greu fa 1 any, es troba amb tractament amb esteroides a dosis baixes. Refereix que té una lleu dificultat per empassar i diplopia des de fa uns dies. Ingressa a l'hospital per sospita de crisi miastènica i se li medica. L'endemà el pacient comença a fer un soroll estrany en inspirar, com un ronc suau, el pacient està profundament adormit i molt suat, però no impressiona d'estar fatigat. Quina actitud és més correcta?

- Avisar cures intensives per sospita d'insuficiència respiratòria aguda, per valorar possible intubació i ventilació assistida.
- Fer estudi polisomnogràfic per descartar que el pacient tingui apnea del son.
- Disminuir la dosi d'esteroides.
- Demandar una TC toràcica per descartar que es produeixi un timoma compresiu sobre la tràquea associat a la miastènia.